

POLEPSZYCIEL (1) *sb m*

N sg polepszyciel.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Ten, kto coś poprawia, czyni lepszym: Emendator, Polepszyciel/ nápráwiciel/ poprawcá. Mącz 216a.

Synonimy cf POLEPSZACZ.

Cf **POLEPSZACZ**